

JAKUB KOPÁČEK

DÝMKAŘSKÁ BICHLE

O VODNÍ DÝMCE NA PLNÉ PLÍCE

CPRESS

Dýmkařská bichle

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jakub Kopáček

Dýmkařská bichle – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

JAKUB KOPÁČEK

DÝMKAŘSKÁ BICHLE

O VODNÍ DÝMCE NA PLNÉ PLÍCE

CPress
Brno
2018

Dýmkařská bichle

Jakub Kopáček

Ilustrace: Marek Zálešák

Obálka: Denisa Boháčová

Obrazový materiál: Jiří Staněk, Pavel Šidla, Ondřej Skořepa

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-264-2303-4

ISBN e-knihy 978-80-264-4214-1 (1. zveřejnění, 2022) (ePDF)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2018 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 34738.

© Albatros Media a. s., 2018. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

Dotisk 1. vydání

ALBATROS **MEDIA**

Obsah

ÚVOD	5
TEORIE	15
Vodní dýmka	17
Tabáková pohádka	57
Vzhůru na nákupy	85
Dýmkaření ve světě	91
Dýmkařská etiketa	95
Zdraví a dýmkaření	99
PRAXE	103
Nabíjení korunek	105
Heat management	115
Jak správně kouřit?	121
Mixologie	127
Údržba dýmky a příslušenství	143
ČESKÝ DÝMKAŘSKÝ SEN	151
Toulky kulturou a historií	153
Jak to pálíme u nás?	155
Právo a dýmkaření	159
Dýmkařský průmysl v ČR	163
Práce v dýmkárně	171
Naše (ne)milá komunita	179
ZÁVĚR	187
Pětiletka	188
Doslov	189
Poděkování	190

Ú V O D

VĚNOVÁNÍ

Tuto knihu věnuji právě tobě, dýmkaři. Nechť je tato kniha tvým nejlepším kamarádem, průvodcem po světě dýmkaření a společníkem při dlouhých chvílích u dobré dýmky, v práci i na toaletě. Dýmu zdar!

VÍTÁM TĚ

Přilákala tě obálka, že jo? Už samotný název vypovídá o mnohém. Dýmkařská bichle aneb o vodní dýmce na plné plíce. Ta u nás prý docela letí! Přišla tedy chvíle, aby na její téma vznikla svébytná kniha. Takových na světě moc nenajdeš, v České republice vznikla doposud pouze jediná, a to od Timoteje Jančára a Miroslava Sedláčka.

Vodní dýmky jsou fenoménem, který nás provází již několik staletí. Kuřáci jejich prostřednictvím nalézají klid i zábavu, která mnohdy přeroste v zálibu a životního koníčka. Čeká tě dobrodružství plné experimentů, rukou ušpiněných od tabáku a mračen lahodného dýmu. Provedu tě světem vodních dýmek s velkou pečlivostí, abys na konci této bichle mohl s hrdostí prohlásit: „Jsem dýmkař, oujé!“

Tato kniha je pro tebe, pokud:

- Jsi zkušený dýmkař či nováček.
- Máš zájem tomuto koníčku porozumět a rozvíjet se.
- Uvažuješ o podnikání v oblasti vodních dýmek.
- Rád čteš a máš touhu se odreagovat u knížky, která tě zaujme.
- Máš chuť na dýmku!

HEJ, TY! NEUTRÁLE.

Pasuji se s dovolením do role dýmkařského Švýcarska. Aby nedošlo k mýlce, nejsem bernardýn s dýmku pod krkem. Jsem pouze komunikačně neutrální! Budu se k tobě obracet jako k dýmkaři neohledě na to, zda jsi muž, žena či jiné moderní pohlaví. Dýmkař je označením pro kuřáka vodních dýmek, ať už jím jsi, nebo se jím teprve staneš.

RÁMEČKY

PROFESOR MONGOL

Jeho revírem je volná plocha stránky, jeho tempo je přiměřené, jeho cílovou skupinou jsou zvědaví čtenáři. Profesor Mongol zasahuje ve dne v noci, jeho úkolem je poskytnout ti zajímavé informace!

Tato postavička vychází z folklóru československé dýmkařské komunity, nejedná se však o narážku na reálné osoby či urážku obyvatel Mongolska. Přihlásí se vám ve chvíli, kdy je zapotřebí dodat zajímavou informaci či poznámku k tématu kapitoly. Nepodceňuj jeho rady, myslí to s tebou dobře!

OVĚŘENÉ PRODUKTY

Představím ti také konkrétní vybavení, které jsem za ta léta vyzkoušel, prověřil a sem tam bohužel i rozmlátil. Jedná se o mé osobní doporučení v oblasti dýmkařských produktů, které bys měl brát spíš jako inspiraci, nikoliv jako dogma!

POZNÁMKA AUTORA

Vodní dýmka je nadčasové téma, o tom není sporu. Historická podoba dýmkaření je daná, avšak jeho aktuální forma je proměnlivá jako pивní pěna v püllitru. Dýmkařská bichle svým kouzlem zakonzervovala svět vodních dýmek v roce 2018. Je pravděpodobné, že v době tvé četby nebudou některé informace o značkách, doporučených produktech, legislativě a mnoha jiných věcech již aktuální. Nové informace ze světa vodních dýmek nalezneš na blogu Dýmkařův koutek, popřípadě se můžeš obrátit přímo na mě – rád ti vše osvětlím!

KDO JSEM JÁ, ABYCH TI KECAL DO VODNÍCH DÝMEK?

A jáje. Kdopak to k tobě promlouvá? Dozajista nějaké dýmkařské pometlo. Od takového rozumbrady si přeče nebudeš nechávat radit! Ledaže...

Jmenuji se Jakub Kopáček. Dýmkařením žiju již 10 let. Jsem autorem blogu Dýmkařův koutek – populárně-naučného portálu o vodních dýmkách a dýmkařské kultuře. Dříve roztríštěné dýmkařské vědomosti jsem sesbíral, obohatil a uvolnil pro všechny zábavnou formou a zdarma. Umístil jsem se na 3. místě v anketě Blogger roku 2016. Ročně pomáhám tisícům dýmkařů a dýmkaček rozšířit si obzory a prohloubit jejich dýmkařské znalosti. Vystudoval jsem Marketingovou komunikaci a PR na Univerzitě Karlově, podnikám jako nezávislý poradce v oblasti zakládání a provozu dýmkařských podniků, školím v řemesle začínající dýmkaře. Jsem zakladatelem charitativního projektu Dýmkaři pomáhají a podílím se přednáškovou činností i veřejnými akcemi na rozvoji dýmkaření v České republice. Zazvonil zvonec a reklamy je konec.

K vodním dýmám jsem se dostal vlastně náhodou. Dýmku obdržel k narozeninám můj otčím od kamaráda, který se jezdil potápět do Egypta. Byla to tehdy docela slušná akce a po pár skleničkách se parta rozhodla dýmku vyzkoušet. Jelikož mi bylo 14, tak jsem se poflakoval kolem a užíral, co se dalo. Dýmka mě zaujala a já bedlivě pozoroval, jak ji kamarád „profesionálně“ připravuje. Co si budeme nalhávat, byla to prasárna. Miniaturní Top Mark, rychlozápalné uhlíky, alobal proděravěný náušníci a hrouda neidentifikovatelného tabáku uvnitř žalostné korunky. Když se nikdo nedíval, potají jsem si potáhnul. Bylo to úplně něco jiného než cigarety, které bytostně nenávidím. To bylo mé první setkání s vodní dýmku. Mé dýmkařské dobrodružství pokračovalo v čajovně. Stal jsem se součástí klasické partičky, kterou nalezneš v každém dýmkařském podniku. Šest lidí s jednou dýmku a dvěma čaji na tajňačku upíjející Božkov s Kofolou schovaný v báglu. V čajovně jsem poté začal i pracovat a v maturitním ročníku jsem připravoval dýmky v dnes již uzavřeném ShishaBARu na Rynku v Ostravě. Blogování o dýmkách přišlo až mnohem později.

V prváku na výšce jsem zjistil, že mám na oboru nálož slavných bloggerů, jůtůberů a jiných tvůrců. Padlo pár piv, dýmek a já přišel na to, že mě ti lidi velmi inspirují k vlastní tvorbě. Bavilo mě psaní. Hledal jsem téma, a jelikož jsem byl tou dobou již nadšený dýmkař, spojil jsem svůj blog právě

s vodními dýmky. V noci 9. ledna 2015 vznikl Dýmkařův koutek. Z prokrastinační zábavy na koleji, kde jsem psal za zvuků korejského popu z vedlejší buňky, vznikla oplzle-naučná platforma o dýmkaření. Na podzim roku 2017 jsem obdržel nabídku k napsání knihy od nakladatelství Albatros. Dnes tuto knihu držiš v ruce – představuji ti Dýmkařskou bichli!

HLEDÁ SE DÝMKAŘI

Jelikož mi nakladatel nepovolil knihu o vaření pervitinu na Moravě, musíš se spokojit s tématem dýmkaření. O tom jsi už dozajista slyšel. Nedokážu se však zbavit pocitu, že si pod dýmkařením představuješ náčelníka Apačů s dýmku míru či Pepka námořníka s fajfkou a plechovkou špenátu. Musím tě opravit, tato kniha se věnuje vodním dýmám! A já jsem dýmkař, těší mě.

Když jsem se ti tak hezky představil, je namístě si trochu poklábosit o tom, jací tvorové dýmkaři jsou a jak se v nich zorientuješ. Máme charakteristické poznávací znamení? Koušeme? Co jsme vlastně zač?!

PROFIL PACHATELE

Jedno nás spojuje (a teď nemyslím ten žlutý patok od Staropramenu). Je to vodní dýmka. Jinak jsme, jako dýmkaři, velmi pestrou sebrankou nejrůznějších individuí, feťáků, dredařů, závisláků a pravidelných uživatelů marihuany. Samozřejmě nitrožilně. Ach, dát všechny veřejností přijímané stereotypy do jedné věty je tak úderné! Pokud však chceš odchytil ty pravé dýmkaře, poznáš nás podle následujícího chování:

Družíme se. I v naší dýmkařské partě najdeš mnoho vlků samotářů, to je jisté, avšak kouzlo vodní dýmky není bez společenského aspektu úplné. Nedokáží ani spočítat, kolik skvělých i ořesných lidí jsem u dýmky potkal. Většinou to vše začalo ikonickou hláškou: „Můžu si potáhnout?“ S dýmku jde navazování konverzace dost jednoduše, protože svým kouzlem prolomuje ledy. Její kouření je společenským rituálem. Kuřáci si předávají hadici a sdílejí spolu zážitek z dýmky. Ten je propojí a uvolní, tedy pokud zrovna nekouří mix hnusný jako tavící se pneumatika a skupinově neproklínají odpovědného dýmkaře.

Naopak když máme lidi po krk, zalezeme do své sluje s dýmku, vyfukujeme oblaka dýmu a ceníme zuby na každého, kdo by nás chtěl z našeho rozjímání vyrušit. Nemusíme být zrovna pohádkoví draci, abychom si vychutnali dýmku sami pro sebe. Pro mě je vodní dýmka nástrojem relaxace, donutí mě zastavit se, odpočinout si a přemýšlet. Když přijdu v noci z práce, za dlouhé zimní vánice, v létě u vody či v křesle s dobrou knížkou – vychutnávám si dýmku v soukromí a je mi božsky.

Utrácíme. Dýmkaření není úplně levný koníček. Naše těžce vydělané/uloupené zlaťáky utrácíme za provoz vlastní dýmky nebo v dýmkařských podnicích, kdy za jednu návštěvu zchudneme klidně o stovky korun. Samozřejmě záleží na frekvenci, pokud kouříme jednou týdně z vlastních zásob, peněženka nám tolik nezhubne. Rodičům, drahým polovičkám a většinou ani sami sobě nepřiznáváme, kolik financí v dýmkách vlastně utopíme. A že to je někdy jako za ojetou babetu s plnou nádrží!

Znehodnocujeme. Jsme postrachem všech parket, podlah, linolea, kuchyňských linek, koberců, domácích mazlíčků i plyšáků! Nic neujde uhlíkové zkáze. Naše uhlíky pálí a plení, kudy se zakutálí. Žhaviče uhlíků vyhazují pojistky, melasa z tabáku zateče kamkoliv. Jsme špindíry a bordeláři. Až na mě, já jsem čistotný a ohleduplný, že jo.

Loudíme. Žádná dovolená, pracovní cesta či humanitární mise se neobejde bez naší asistence. Předáváme rodinným příslušníkům a známým přesné informace o dovozních limitech tabáku, seznámíme je se značkami a nejlepšími příchutěmi, doufáme v jejich brzký návrat společně s naší dýmkařskou kořistí a modlíme se za nepozornost celní kontroly.

Cestujeme. Čím zajímavější destinace, tím raději ji spojíme s vodní dýmku. Ať už cestujeme do Rimavské Soboty, nebo na Eyjafjallajökull. Pokud místní domorodci nabízejí vodní dýmku, rádi ochutnáme jejich pojetí dýmkaření. Někdy to bývá makačka, ale dát si dýmku v prokletém motelu v Salt Lake City, mezi bizony v Yellowstone či na vrcholku Lysé hory, to už jsou zážitky. S dýmku zkrátka kamkoliv.

Vyrábíme. Vodní dýmka je pro nás jednoduchý, dobře známý mechanismus. Není proto divu, že si jej modifikujeme. Stavíme vlastní dýmky, příslušenství a zlepšováky. Není nic, čeho bychom se zalekli. Jakákoliv část dýmky je nahraditelná. Váza z melounu, tělo z vodovodní trubky, korunka ze záhrobní svíčky. To poslední jsem vážně zkusil, velmi éterický zážitek. Jsme kutilové, máme své ověřené postupy. Dvousložková lepidla, lepicí pásy, alabal a ubrousky jsou našimi služebníky. S nimi dokážeme zázraky.

Randíme. Nemusíme hrát žádné hry. Pro mnoho párů je vyhlídka společných chvil s dýmku a čajem po chuti mnohem více než vysedávání v předražených restauracích. Dýmka je klidným, a přitom poutavým zprostředkovatelem porozumění mezi dvěma lidmi. Rozbiječ ledů, živá voda konverzace, efektivní prostředek k navození příjemné atmosféry. Ideální, není-liž pravda?

Snídáme. Na tom není nic převratného, že? Avšak my vstaneme a často přemýšlíme, co budeme nabíjet. Bude to ranní morda v podobě silné černoty či lehké pohlazení v podobě světlého tabáku? Na tom vlastně nesejde, protože se nám všem stejně do 15 minut ozve DH (nikotin dává do pohybu střeva, víte). V naší komunitě jsou ranní popuzující fotky typu *Snídám, vole* celkem běžné a lidi v práci to opravdu vytáčí. A jak snídáš ty?

Otročíme. Když už nějakou tu dýmkařskou partu máme, bývá dobrým zvykem, že na párty připadá tolik dýmek, kolik je účastníků. Pokud jsme ti vyvolení, jejichž údělem je připravovat dýmky na akcích bez dýmkařů, trochu si máknem. Kamarádi většinou netuší, že tento koníček není z nejlevnějších, proto včetně dýmky taháme i flašku, brambůrky a konfety. Ale co, vždyť to děláme rádi!

Networkujeme. Dýmkaření je o lidech, kteří s námi tu bublavou radost sdílejí. Kamarádi se hodí, zvláště pak ti, se kterými můžeme zajít na dýmku, směnit tabák a pokecat o naší zálibě. Tvoříme si kontakty, propojujeme se v rámci komunity a poznáváme podniky v našem okolí. Ruku na srdce, udělat si známost v místním dýmkařském podniku se vždy hodí!

Žhavíme. Pokud mě někdo zná již delší dobu, většinou se před mojí návštěvou ptá, v kolik hodin má dát žhavit uhlí. Pravdou je, že dýmem nasáklí dýmkaři žhavi vlastně neustále. Uhlí podmiňuje náš koníček, prostě ho musíme mít do ruda nažhavené a připravené. Nepřízeň osudu nás nezastaví, žhavíme na plynu, elektřině, ohništi, na cestách i v pohodlí domova.

Šifrujeme. Pokud se mezi sebou baví partička zkušených dýmkařských matadorů, obecnost se raději přesouvá k jinému tématu. Třeba k důchodové reformě, ta je jednodušší. Pravdou je, že používáme spousty zkratk, pojmů a hatmatilky, do které běžný člověk nemá moc šancí proniknout. Co takhle dát si MattPear se Smokelab V2 naloženou Tangiers na semi-fluffy pack pod hranu? Radši zpátky k těm důchodům.

Hudrujeme. Nejlépe to lze vyjádřit na situaci, kdy už někdo dýmku dlouho slyší a nám je po ní smutno. Nejdřív se vyjádříme pohledem. Následují gesta, lámání prstů, kmity paží. Na řadě je zdvořilá žádost. Frekvence kmitů se zvyšuje. Výraz se nám stáhne do nervózního šklebu. Ptáme se znova. Odmítnutí. Začneme rozvíjet teorii, že by to chtělo více dýmek. S neskrývaným zájmem hypnotizujeme vlastníka hadice. Popřípadě dbáme dobrých mravů, zachováme klid a vyčkáme, až na nás přijde řada. Dýmkaři jsou docela herečky.

Kurýrujeme. Ti z nás, kteří oplývají zdravým rozumem, pověsí během nemoci šlauch na hřebík. My, kteří uznáváme léčbu dýmku, tvrdíme, že není na světě rýmy, kterou by nepřebila silná máta v korunce. Každopádně bych léčbu dýmku nedoporučil, mnohdy se odděláš na další dvě neděle.

Kroužkujeme. Kroužky z dýmu nesmí chybět v dovednostech zkušených uživatelů dýmek. Gandalfova lodička je naším mlhavým snem, proto zkusíme všechny jiné kouřové triky, kterými

si zpestříme seanci a ohromíme přísedící. Tou seancí nemyslím sabat či obětování kuřat, to jen tak pro pořádek. Zkrátka si rádi hraje a křívíme ústa v dosažení toho nejpůsobivějšího výsledku!

Voníme. Ok, možná ta zaschlá melasa za nehty nevoní jako fialky, ale obecně jsme vyvoněná sebranka! Naše pokoje voní tabákem, z podniků přicházíme ovonění Orientem, dýmem či levným parfémem největší pumpy v okolí. Smrad z cigaret nemá šanci!

Cejchujeme. Podívej se na to takhle, ať už chceš, či nechceš tetování, je celkem nepodstatné. Za svůj dýmkařský život jich pár obdržíš. Převrnutá dýmka, letící uhlíky, přismažené HMS na kůži. To je pouze letmý výčet případů, při kterých můžeš obdržet dýmkařský cejch. Nechť je jich co nejméně!

Zkoumáme. V každém dýmkaři se ukrývá kus vědce, který touží po poznání. Proudění tepla, fyzikální vlastnosti korunek, chemické složení tabáku, podtlak a mnohá další témata nedají naši zvědavosti spát. Hůkah iz e sájncl!

Truchlíme. Prosím o minutu ticha za všechny padlé korunky, prázdné krabičky od tabáku, roztráštěné vázy, rozbité žhaviče a utavené HMS. Nechť je jim země lehká.

Fantazírujeme. „Všechny naše dýmky jsou skvělé, většina z nich dýmí s plnou chutí přes 4 hodiny!“ Dýmkaři si rádi přibarvují realitu, protože dnes není úplně módní přiznat, že se jim něco nepovedlo. Pravda je většinou realitě na míle vzdálená.

Mixujeme. Kouzlo neznámého nás dráždí od chvíle, kdy máme k dispozici více než jeden tabák. Kozí sýr a olivy, jak taková kombinace v dýmce může chutnat? Já ti to povím, chutná to jako ďáblova řiť. Znáš tu o pejskovi a kočičce, kteří si dělali k svátku dort? To jsme prosím my, rodilí alchymisté s citem pro tvorbu těch nejúžasnějších kombinací. Nedávno jsem si z tabáku dokonce poskládal pizzu Caprese – Serbetli Kvas (těsto), Serbetli Tomato (rajčatový základ), Adalya Milk (mozzarella) a Darkside Basil Blast (bazalka). Snad mě nějaký Ital na ulici za takovou prasárnu nepobodá.

A takoví jsme my, dýmkaři. Nyní už víš, s kým máš tu čest a kým se můžeš stát. Tvé dýmkařské dobrodružství oficiálně začíná.

TEORIE

Vodní dýmka

Jsem já to ale kašpar. Vyslal jsem tě na dobrodružství, ale nevybavil tě základními informacemi! Aby dýmkař dostal svému jménu, potřebuje parfáka. V této kapitole ti vysvětlím vše, co potřebuješ k průniku (:O) do mystéria vodních dýmek.

Co je to vlastně vodní dýmka? Zdá se to jako triviální otázka, že jo. „Je to ta zaprášená zlatá šiša dovezená rodiči z Egypta!“ „Nene, je to bong s hadičkou.“ „Počkej, to je přece vodárka z trafiky, taková ta malá.“ Tyto ohlasy z pekla mě donutily se i této triviální otázce věnovat s velkou pečlivostí. Přeci jen chci, aby tvé dobrodružství začalo s poctivým vybavením, a ne s hromadou harampádí!

ODKUD SE VZALA?

Dobrá otázka, na kterou každý odpovídá jinak. Teorie o původu vodní dýmky se mezi sebou v leččems rozcházejí. Výzkumníci a historici se přou jako staré babky o křížovku v Rytmu života, což zapříčinilo vznik mnoha historek o „zaručeném“ původu vodní dýmky. Nahlédneme tedy spolu do historických análů (:O) a pokusíme se sestavit věrohodnou, stylovou historku o vodní dýmce.

Objevitelé Nového světa štípili indiánským kmenům kromě zlata, žen a brambor také několik zajímavých rostlin – koku a tabák. Fascinování zvykem kouření popisovali, jak šamani pomocí tabákového kouře vyhánějí zlé duchy. Kouření mělo tehdy hlavně rituální význam, avšak tabák se žvýkal, louhoval a kouřil napříč všemi společenskými vrstvami za účelem zahnání únavy, hladu a navození příjemnějšího stavu mysli. Svůj objev přivezli cestovatelé do Evropy, odkud se tabák šířil na všechny světové strany. V té době se však na území Afriky, Středního východu a Asie dávno vykuřovalo, tabák sice ještě neměli, ale travka, hašiš, opium a jiné legrácky posloužily stejně dobře. Kouřili je mimo jiné i z dýmek, ne však vodních, nýbrž klasických. Tak, kluci, stačí přidat vodu! Koho z vás to napadlo jako prvního?

